

Resolució 472/2020, de 10 de setembre**Número d'expedient de la reclamació:** 229/2020**Administració reclamada:** Ajuntament de Llanars**Informació reclamada:** Accés a l'escrit presentat a l'Ajuntament en què es fa referència expressa a la persona reclamant**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: Correspon, doncs, avaluar el dret d'accés no pas en relació amb la legislació de procediment administratiu, sinó amb la legislació de transparència i accés a la informació pública, que determina l'accés universal i no condicionat a la condició de persona interessada (article 18 LTAIPBG) a tota la informació pública en poder de l'Administració i no només a aquella que forma part d'un expedient administratiu tancat (article 2.b LATIPBG), i queda confirmat pel propi Ajuntament que té en el seu poder aquesta carta que ara es reclama, de manera que res obsta perquè s'hi pugui projectar el dret d'accés, amb les úniques limitacions que es puguin derivar de l'aplicació restrictiva i ponderada dels límits previstos a l'article 21, 23 i 24 LTAIPBG. En aquest cas, l'únic límit que podria ser apreciable és el de la protecció de dades personals, no pas a l'empara de l'article 23 LTAIPBG (que no aplica al cas perquè no hi ha dades sensibles o especialment protegides en la documentació reclamada) sinó de l'article 24 LTAIPBG. La finalitat de l'accés és, doncs, un dels elements de ponderació que l'article 24 enumera a títol enunciatiu, que no limitatiu. I en aquest cas, la finalitat de l'accés manifestada expressament per la persona reclamant és comprovar si l'escrit reclamat i presentat davant de l'Ajuntament li podria atribuir fets delictius o vulnerar el seu dret a l'honor i a la pròpia imatge, cal entendre que amb la finalitat de defensar els seus drets, la qual cosa s'ha de ponderar reforçant el dret d'accés de la persona reclamant fins a fer-lo prevalent. D'altra banda, no resulta plausible que el dret d'accés s'hagi de restringir per protegir la seguretat de la persona que s'oposa a l'accés, autora de l'escrit reclamat, tenint en compte que, segons es desprèn de les seves pròpies al·legacions expressades en aquest procediment, la seva intenció era fer públic l'escrit davant de tots els veïns, i que en l'escrit no hi hauria res de nou que no hagi dit públicament amb anterioritat. De l'anteriorment exposat en resulta que la ponderació entre el dret d'accés i el dret a la protecció de dades personals de la persona autora de l'escrit, que s'oposa a l'accés, s'ha de resoldre declarant la prevalença del dret d'accés de la persona reclamant a l'escrit presentat davant d'un Ajuntament, incloent les dades personals pròpies (les referides a la seva persona), les dades identificatives de la persona autora de l'escrit (ja que, d'una banda, la identitat de la font de la informació sobre la persona reclamant s'ha de considerar també dades pròpies, d'acord amb l'article 9.1 RGPD; de l'altra, que l'autor de l'escrit, que ara s'oposa a l'accés, no va presentar-lo en un entorn de confidencialitat o amb l'expectativa de secret, sinó que pretenia fer-ne lectura pública davant de tots els veïns; i, finalment, que l'escrit, segons afirma el propi autor, recull manifestacions fetes públiques anteriorment, pel què el seu posicionament en relació amb la persona reclamant és prèviament públic i notori per pròpia decisió seva. Resulta, tanmateix, adequat limitar l'accés a les altres dades personals, diferents del nom i cognoms, de la persona autora de l'escrit (dades de contacte, DNI, signatura) que hi constin, per aplicació del principi de minimització de dades personals, considerant que són redundants per a la identificació de la font de la informació i que resulten innecessàries i desproporcionades per a la finalitat de l'accés al·legada, ja que no aporten cap element rellevant per a la comprovació per part de la persona reclamant de si li han estat atribuïts delictes o si s'ha vulnerat el seu dret a l'honor i a la pròpia imatge. Quant a dades personals identificatives de terceres persones diferents de l'autor de l'escrit i de la

persona reclamant que hi apareguin, s'han de ponderar en relació amb la finalitat de l'accés i l'interès legítim de la persona reclamant de conèixer les acusacions i poder defensar-se'n. Per tant, en la mesura en què a aquestes persones se les identifiqui en l'escrit com a persones perjudicades per l'actuació de la persona reclamant, s'ha de permetre'n l'accés. En canvi, altres dades personals de terceres persones citades en l'escrit, si no es relacionen amb l'actuació que s'atribueix a la persona reclamant, resultarien desproporcionades ja que no servien a la finalitat de l'accés. Considerant l'oposició formalitzada per la persona afectada, autora de l'escrit reclamat l'accés al qual s'ha estimat, es determina la suspensió de l'execució d'aquesta Resolució mentre la persona afectada pugui recórrer-la, si n'ha demanat cautelarmenent la suspensió i aquest incident no s'ha desestimat per part del Tribunal.

Paraules clau: Ajuntament. Documentació institucional. Cartes. Reclamació contra silenci. Límits, Protecció de dades personals. Dades pròpies. Dades redundants. Minimització de dades personals. Oposició de tercers. Demora en l'accés.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 3 de juny de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 229/2020, presentada contra l'Ajuntament de Llanars en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 7 de febrer de 2020 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Llanars: "Demano una còpia d'una carta que va entrar el Sr. [...]. En l'escrit d'aquest senyor feia referència a la meva persona, per això demano com a persona expressament al·ludida, que es faciliti una còpia de l'escrit entrat a l'Ajuntament"
3. La Reclamació, presentada el 3 de juny de 2020, manifesta que la persona reclamant no hauria obtingut resposta de l'Ajuntament de Llanars a la sol·licitud d'informació abans indicada, i es motiva en què en l'escrit reclamat, presentat a l'Ajuntament, se li atribuirien actes que mai hauria fet i en què l'accés li era necessari per tal de poder copsar si en aquell escrit s'atemptava contra la seva intimitat, honor, o fama, o si se li imputava algun fet delictiu.
4. El 10 de juny de 2020, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Llanars i el requereix a què, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per a resoldre la Reclamació.
5. El 2 de juliol de 2020 té entrada a la GAIP l'informe sol·licitat a l'Ajuntament de Llanars, en el què posa de manifest el següent:

“Examinats els expedients administratius i registres d'entrada, es troba l'escrit al què fa referència el senyor XXXX [la persona reclamant] en la seva petició. És un escrit de data 5 d'abril de 2019, que ha tingut registre d'entrada a l'Ajuntament de Llanars en data 14/08/2019. L'esmentat escrit, però, no ha estat objecte de cap expedient administratiu, ja que és una simple comunicació, sense que es sol·liciti ni correspongui l'inici de cap expedient administratiu.

III.- Davant el dubte que genera aquesta petició, en data 10/02/2020 es demana, per correu electrònic, al Delegat de Protecció de Dades de l'Ajuntament de Llanars que informi sobre la procedència o no d'entregar còpia de l'esmentat escrit, des del punt de vista de la protecció de dades.

IV.- En data 11/02/2020 el delegat de protecció de dades informa, també per correu electrònic, que no és un dret de protecció de dades i amplia la seva informació el dia 13/02/2020, informant que en cas d'entregar-se l'escrit sol·licitat s'haurien d'eliminar les dades de caràcter especial.

V.- Resolts els dubtes respecte la protecció de dades, es torna a examinar la petició des del punt de vista del dret administratiu processal, per tal de determinar si existeix dret d'accés a l'expedient o si la part sol·licitant n'és part interessada.

Es determina que no hi ha cap part interessada atenent que no s'ha obert ni iniciat cap expedient administratiu respecte aquest escrit, ja que és una simple comunicació que s'envia a l'Ajuntament i de la qual no s'inicia expedient, sinó que es manté al registre d'entrada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En primer terme es va determinar que no era un dret de protecció de dades regulat al Reglament General de Protecció de Dades, però sí que s'haurien d'eliminar les dades de caràcter especial, en el cas de correspondre la entrega de la còpia de l'expedient (d'acord amb l'article 9.2.f) del RGPD).

Segon.- Es va determinar que no eren d'aplicació els articles 4 i 53 de la Llei 39/2015, i per tant, el sol·licitant no té la condició d'interessat, atenent que no ens trobem davant el supòsit d'un expedient administratiu en curs o obert.

Tercer.- Finalment, en aplicació dels articles 20 i següents de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, es va determinar la restricció de la informació, que no forma part de cap expedient administratiu.

Quart.- D'acord amb el previst a l'article 23 de l'esmentada Llei, en data 7 de maig de 2020 es demana al presentador de l'escrit del qual es demana còpia si n'autoritza atorgar còpia al sol·licitant.

En data 27 de maig de 2020 té registre d'entrada en aquest Ajuntament la resposta denegant l'atorgament de la còpia sol·licitada.

Cinquè.- A dia d'avui l'Ajuntament té pendent de contestar el senyor [la persona reclamant] la seva sol·licitud, atenent que el procés ha patit certs retards degut a la situació de crisi sanitària provocada pel COVID19.”

Seguidament, identifica, a petició de la GAIP, les persones afectades per la informació que es reclama.

6. El 20 de juliol de 2020 la GAIP reitera a l'Ajuntament de Llanars la necessitat que faci arribar a la GAIP l'expedient complert relatiu a la sol·licitud d'accés a informació i, li sol·licita, en especial, que li lliuri, en un termini de cinc dies, l'escrit sol·licitat per la persona reclamant, l'informe del Delegat de Protecció de Dades al què fa menció l'informe municipal, així com les dades de contacte de les persones afectades per la sol·licitud d'accés a informació, als efectes de procurar la seva participació en el procediment de reclamació.
7. El 22 de juliol de 2020 l'Ajuntament de Llanars respon al requeriment d'informació adicional de la GAIP informant de les dades de contacte dels afectats i facilitant una còpia de l'escrit objecte de la sol·licitud d'accés a informació, però no aporta l'expedient administratiu relatiu a la sol·licitud d'informació ni facilita l'informe del Delegat de Protecció de Dades, del què únicament es diu que s'hauria rebut per correu electrònic.
8. El 29 de juliol de 2020 la GAIP, a la vista del contingut de l'escrit objecte de reclamació, i d'acord amb l'article 34.1 RGAIP, notifica electrònicament la reclamació a la persona autora de la carta, en tant que persona afectada per l'accés i part del procediment en la sol·licitud d'informació, i li concedeix un termini de 10 dies per presentar les al·legacions o documents que estimi oportuns en defensa dels seus drets o interessos legítims davant la GAIP. Seguidament, informa a les parts reclamants i reclamada d'aquest trasllat de l'ampliació del termini de què disposa la Comissió per resoldre en quinze dies més, d'acord amb allò previst a l'apartat 9 del precepte citat i l'article 33.7 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
9. El 3 d'agost de 2020 la GAIP insisteix a l'Ajuntament de Llanars que faci arribar a la Comissió l'expedient administratiu i l'informe del Delegat de Protecció de Dades.
10. El 7 d'agost de 2020 l'Ajuntament de Llanars remet a la GAIP els dos correus electrònics rebuts de qui actuaria com a Delegat del Protecció de Dades de l'Ajuntament en relació amb el cas. El primer, datat l'11 de febrer de 2020, s'expressa en aquests termes: “no és un dret de protecció de dades (el dret d'accés) perquè no són dades seves. En tot cas, seria un accés al expedient administratiu. Podríem dir que hi ha un expedient obert on estiguin incloses aquestes cartes?”. El segon correu electrònic, de 13 de febrer de 2020, comença dient que “En relació amb la consulta plantejada, la qüestió essencial se situa en

l'àmbit del dret administratiu processal i no en el de la protecció de dades, ja que no estan demanant dades d'ells mateixos". Indica que, "atès que l'expedient està en curs, convé determinar si les parts tenen la condició d'interessats conforme la Llei 39/2015." Indica que, si la tinguessin, no hi hauria cap obstacle a l'accés, prèvia eliminació de les dades especialment protegides prevista a l'article 23 LTAIBG,. Però que en cas que la persona reclamant no tingui la condició de persona interessada en aquell expedient, caldria esperar a què l'expedient hagués finalitzat i tramitar la sol·licitud per la via de l'LTAIPBG, ponderant l'accés de conformitat amb l'article 20 i següents d'aquesta llei.

11. El 10 d'agost de 2020 la persona afectada per l'accés accedeix a la notificació del trasllat de la reclamació (anterior 8), després de què la notificació quedés rebutjada a la Seu electrònica per haver transcorregut 10 dies naturals sense s'hagués accedit a la notificació.
12. L'11 d'agost de 2020, la persona afectada presenta al·legacions a la GAIP, reiterant la seva negativa, ja manifestada davant de l'Ajuntament en la tramitació del procediment de sol·licitud, a què es lliuri còpia del seu escrit a la persona reclamant. Indica que en l'escrit que es demana no hi diu res de nou de la persona reclamant que no hagi manifestat prèviament i públicament, "per activa i per passiva des de fa anys, en públic i en totes les reunions" en referència als Plens municipals. Que el seu escrit "te la intenció d'informar però també de demanar ajuda una vegada mes a l'Ajuntament de Llanars per uns fets que dit Ajuntament hi te molt a dir". Que tenia previst comentar aquell escrit, amb tots els fets ocorreguts, davant de tots els veïns, però que no se li va permetre, motiu pel qual va considerar oportú fer "un escrit resumit de les coses que creia calia deixar constància i totalment adreçat a l'Ajuntament de Llanars, ja no per l'actual si no mes aviat pels futurs perquè quedi constància de com han anat les coses". Exposava que "l'escrit del dia 05 d'abril de 2019 no te cap sentit sense poder llegir els altres escrits dels altres anys, per una persona que no hagi viscut tots aquests fets. Per tant adjunto també escrit amb registre d'entrada 14 05 de 2018, on manifesto la majoria d'aquests greus fets tots ells ocorreguts davant de testimonis concrets i donant noms i cognoms concrets i que va ser llegit el dia 24 abril de 2018 davant de tots els assistents a dita reunió (afegeixo, que mentre llegia, vaig poder notar la vergonya general de la majoria dels assistents però també afegeixo que donat que tot, havia ocorregut davant de testimonis, ningú va qüestionar ni una coma d'aquells fets.)" i conclou demanant "una vegada mes i per tot l'exposat que no s'entregui còpia de cap dels meus escrits a cap persona".
13. El 13 d'agost de 2020 la GAIP sol·licita a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) l'informe previst a l'article 42.8 LTAIPBG

14. L'1 de setembre de 2020 l'APDCAT fa arribar a la Comissió l'informe sol·licitat, el qual conclou que: “la normativa de protecció de dades no impedeix l'accés per part del reclamant a una còpia de l'escrit presentat davant l'Ajuntament de Llanars, incloses les dades relatives al reclamant i les dades identificatives (nom i cognom) de la persona autora de l'escrit, així com de la perjudicada. No obstant això, sí que limitaria l'accés a les dades relatives al número de DNI, el domicili i la signatura manuscrita de la persona autora de l'escrit, així com a les dades identificatives dels tercers (diferents al reclamant) als quals s'atribueix la comissió de fets relacionats amb el conflicte”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es presenta en relació amb ja que es presenta en relació amb una sol·licitud d'informació adreçada a una administració obligada per l'LTAIPBG, d'acord amb l'article 3.1.a LTAIPBG.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

L'article 42.8 LTAIPBG preveu que la Comissió pugui sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades, el qual serà preceptiu per al cas que l'Administració hagi fonamentat en aquesta protecció la desestimació total o parcial de l'accés, però no vinculant per al sentit de la resolució.

L'article 34.1 bis RGAIP disposa que quan l'accés reclamat afecti a terceres persones, hagin estat prèviament part o no del procediment d'accés, la Comissió els ha de traslladar la reclamació perquè puguin al·legar el que estimin oportú per a la defensa dels seus drets o interessos, i que, per a aquesta finalitat, les administracions han de col·laborar amb la Comissió en la identificació dels tercers i en el trasllat material, en els termes, les condicions i els terminis fixats per la Comissió.

L'article 34.2 i 47.2 RGAIP estableixen que si terceres persones afectades han formalitzat la seva oposició durant la tramitació del procediment i, tanmateix, s'ha resolt estimant l'accés, el lliurament de la informació s'ha de demorar fins que s'hagi exhaurit el termini de què disposen per a interposar recurs contenciós administratiu contra aquella resolució estimatòria sense que s'hagi formalitzat o, si s'ha presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o si s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de la resolució.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre el dret d'accés a la informació i la limitació derivada de la protecció de dades personals.

L'informe de l'Ajuntament emès a requeriment de la GAIP durant aquest procediment, a mode de resolució extemporània desestimatòria de la sol·licitud d'informació, es fonamenta jurídicament en diverses premisses, suggerides en bona part pel Delegat de Protecció de dades en la seva comunicació d'assessorament (antecedent 10), que seguidament s'analitzaran.

S'hi diu, en primer lloc, que “es va determinar que no era un dret de protecció de dades regulat al Reglament General de Protecció de Dades, però sí que s'haurien d'eliminar les dades de caràcter especial, en el cas de correspondre la entrega de la còpia de l'expedient (d'acord amb l'article 9.2.f) del RGPD).” Sense que la redacció sigui gaire clara ni afortunada, sembla fer referència a què no es tracta d'un procediment d'accés a dades pròpies, però això no significa que la protecció de les dades personals no pugui actuar limitant l'accés en relació amb les dades de terceres persones, si escau, ni que el dret d'accés a les dades personals pròpies no hagi d'actuar fent prevalent el dret de la persona reclamant en l'accés a la informació que sobre la seva persona constin a la documentació reclamada, així com la font d'aquesta informació, d'acord amb l'article 15 del Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE, RGPD

En segon lloc, l'Ajuntament informa que “es va determinar que no eren d'aplicació els articles 4 i 53 de la Llei 39/2015, i per tant, el sol·licitant no té la condició d'interessat, atenent que no ens trobem davant el supòsit d'un expedient administratiu en curs o obert.” Però el cert és que el dret d'accés a la informació pública, d'acord amb els preceptes esmentats i transcrits en el FJ anterior, no es limita a les persones interessades en un procediment, ni tampoc exclou els expedients oberts o en tràmit. Ben al contrari, és un dret que l'article 18 LTAIPBG posa a l'abast de qualsevol persona i que l'article 2.b LTAIPBG projecta sobre qualsevulla informació o dada en poder de l'Administració (formi part d'un expedient obert o tancat). És, per tant, irrellevant si la persona reclamant té o no la condició de persona interessada en un procediment administratiu obert, com ho és d'irrellevant si la carta que es reclama forma part d'un expedient administratiu, obert o tancat. Tot això sens perjudici que concorri en la persona reclamant un interès legítim personal en saber si l'escrit conté acusacions o imputacions a ell de fets o delictes, vulnerant el seu dret a l'honor o la imatge, que s'ha de tenir en compte en la

ponderació casuística i que reforça la prevalença del dret d'accés sobre el dret a la protecció de dades personals de la persona autora de l'escrit.

En tercer lloc, l'Ajuntament manifesta que "en aplicació dels articles 20 i següents de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, es va determinar la restricció de la informació, que no forma part de cap expedient administratiu", cosa absolutament incongruent amb els articles que es citen, que estableixen els límits aplicables eventualment a l'accés i el criteri restrictiu i proporcional que s'ha de seguir en aplicar-los, en benefici de l'accés a la informació, i que en cap cas preveuen que es pugui restringir l'accés a la informació pel fet de no formar part de cap expedient administratiu.

I acaba l'informe de l'Ajuntament la seva erràtica fonamentació jurídica de la seva posició contrària a l'accés indicant, en quart lloc, que "d'acord amb el previst a l'article 23 de l'esmentada Llei [LTAIPBG], en data 7 de maig de 2020 es demana al presentador de l'escrit del qual es demana còpia si n'autoritza atorgar còpia al sol·licitant. En data 27 de maig de 2020 té registre d'entrada en aquest Ajuntament la resposta denegant l'atorgament de la còpia sol·licitada.". S'està fent referència a l'article 23 LTAIPBG, que disposa que el consentiment de la persona afectada és requisit per a l'accés a dades especialment protegides, com les de salut, creences, religió o comissió d'infraaccions. Però, examinat l'escrit reclamat, no hi ha rastre de cap d'aquesta mena de dades en l'escrit que puguin justificar l'aplicació de l'article 23 LTAIPBG, ni l'exigència del consentiment de la persona afectada, l'autora d'aquell escrit.

Correspon, doncs, avaluar el dret d'accés no pas en relació amb la legislació de procediment administratiu, sinó amb la legislació de transparència i accés a la informació pública, que determina l'accés universal i no condicionat a la condició de persona interessada (article 18 LTAIPBG) a tota la informació pública en poder de l'Administració i no només a aquella que forma part d'un expedient administratiu tancat (article 2.b LTAIPBG), i queda confirmat pel propi Ajuntament que té en el seu poder aquesta carta que ara es reclama, de manera que res obsta perquè s'hi pugui projectar el dret d'accés, amb les úniques limitacions que puguin derivar de l'aplicació restrictiva i ponderada dels límits previstos a l'article 21, 23 i 24 LTAIPBG. En aquest cas, l'únic límit que podria ser aplicable és el de la protecció de dades personals, no pas a l'empara de l'article 23 LTAIPBG (que no aplica al cas perquè no hi ha dades sensibles o especialment protegides en la documentació reclamada) sinó de l'article 24 LTAIPBG, que disposa, en l'apartat primer, un règim general d'accés a les dades identificatives del personal públic, la qual cosa implica que no s'han d'eliminar les dades identificatives i càrrec en l'Ajuntament de la persona a la què s'adreça l'escrit. En l'apartat segon del mateix article 24 LTAIPBG es disposa que " Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de

l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

- a) El temps transcorregut.
- b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.
- c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.
- d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.”

La finalitat de l'accés és, doncs, un dels elements de ponderació que l'article 24 enumera a títol enunciatiu, que no limitatiu. I en aquest cas, la finalitat de l'accés manifestada expressament per la persona reclamant és comprovar si l'escrit reclamat i presentat davant de l'Ajuntament li podria atribuir fets delictius o vulnerar el seu dret a l'honor i a la pròpia imatge, cal entendre que amb la finalitat de defensar els seus drets, la qual cosa s'ha de ponderar reforçant el dret d'accés de la persona reclamant fins a fer-lo prevalent. D'altra banda, no resulta plausible que el dret d'accés s'hagi de restringir per protegir la seguretat de la persona que s'oposa a l'accés, autora de l'escrit reclamat, tenint en compte que, segons es desprèn de les seves pròpies al·legacions expressades en aquest procediment, la seva intenció era fer públic l'escrit davant de tots els veïns, i que en l'escrit no hi hauria res de nou que no hagi dit públicament amb anterioritat. La identitat, doncs, de la persona que signa l'escrit no s'ha de protegir per garantir la seva seguretat, perquè ja és prou coneguda i ella mateixa l'ha desvetllada fent públiques les manifestacions que conté l'escrit en relació amb la persona reclamant.

Acaba l'article 24 LTAIPBG disposant que “Les sol·licituds d'accés a la informació pública que es refereixin només a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal.” En aquest cas, en la carta no hi ha només dades referides a la persona reclamant, de manera que no seria aplicable aquest precepte, sinó l'anterior (article 24.2 LTAIPBG) sens perjudici que es tingui molt en compte en la valoració del dany en la protecció de les dades personals el fet que qui demana la informació sigui, precisament, la persona de qui es fan les al·lusions a l'escrit.

De l'anteriorment exposat en resulta que la ponderació entre el dret d'accés i el dret a la protecció de dades personals de la persona autora de l'escrit, que s'oposa a l'accés, s'ha de resoldre declarant la prevalença del dret d'accés de la persona reclamant a l'escrit presentat a l'Ajuntament, incloent les dades personals pròpies (les referides a la seva persona), les dades identificatives de la persona autora de l'escrit (ja que, d'una banda, la identitat de la font de la informació sobre la persona reclamant s'ha de considerar també dades pròpies, d'acord amb l'article 9.1 RGPD; de l'altra, l'autor de l'escrit que ara s'oposa a l'accés no va presentar-lo pas

en un entorn de confidencialitat o amb l'expectativa de secret, sinó que pretenia fer-ne lectura pública davant de tots els veïns, i, finalment, que l'escrit, segons afirma el propi autor, recull manifestacions fetes públiques anteriorment, pel què el seu posicionament en relació amb la persona reclamant és prèviament públic i notori per pròpia decisió seva.

Resulta, tanmateix, adequat limitar l'accés a les altres dades personals, diferents del nom i cognoms, de la persona autora de l'escrit (dades de contacte, DNI, signatura) que hi constin, per aplicació del principi de minimització de dades personals, considerant que són redundants per a la identificació de la font de la informació i que resulten innecessàries i desproporcionades per a la finalitat de l'accés al·legada, ja que no aporten cap element rellevant per a la comprovació per part de la persona reclamant de si li han estat atribuïts delictes o si s'ha vulnerat el seu dret a l'honor i a la pròpia imatge.

Quant a les dades personals identificatives de terceres persones diferents de l'autor de l'escrit i de la persona reclamant que apareguin a l'escrit, s'han de ponderar en relació amb la finalitat de l'accés i l'interès legítim de la persona reclamant de conèixer les acusacions i poder defensar-se'n. Per tant, en la mesura en què a aquestes persones se les identifiqui en l'escrit com a persones perjudicades per l'actuació de la persona reclamant, s'ha de permetre'n l'accés. En canvi, altres dades personals de terceres persones citades en l'escrit, si no es relacionen amb l'actuació que s'atribueix a la persona reclamant, resultarien desproporcionades ja que no servirien a la finalitat de l'accés.

Coincideix plenament amb aquest criteri l'APDCAT, que en l'informe emès a requeriment de la GAIP sobre l'adequació de l'accés reclamat a la normativa de protecció de dades personals, que conclou que "La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés per part del reclamant a una còpia de l'escrit presentat davant l'Ajuntament de Llanars, incloses les dades relatives al reclamant i les dades identificatives (nom i cognoms) de la persona autora de l'escrit, així com de la perjudicada. No obstant això, sí que limitaria l'accés a les dades relatives al número de DNI, el domicili i la signatura manuscrita de la persona autora de l'escrit, així com a les dades identificatives dels tercers (diferents al reclamant) als quals s'atribueix la comissió de fets relacionats amb el conflicte."

En aquests termes, s'estima parcialment la reclamació i es declara el dret de la persona reclamant a obtenir còpia de l'escrit sol·licitat, prèvia exclusió de les dades personals de la persona autora diferents del seu nom i cognoms, així com de les dades identificatives de terceres persones alienes a l'organització municipal que són citades en l'escrit i a les què no se'ls atribueix la condició de perjudicades per l'actuació de la persona reclamant.

3. Sobre l'oposició de la persona afectada i l'execució de la Resolució.

L'article 47.2 RGAIP estableix que, si s'ha formalitzat l'oposició de terceres persones durant la tramitació de la reclamació, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada hagi transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi interposat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió, o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de la resolució.

D'acord amb això, considerant l'oposició formalitzada per la persona afectada, autora de l'escrit reclamat l'accés al qual s'ha estimat, es determina la suspensió de l'execució d'aquesta Resolució mentre la persona afectada pugui recórrer-la, si n'ha demanat cautelarment la suspensió i aquest incident no s'ha desestimat per part del Tribunal.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de setembre de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 229/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia de l'escrit sol·licitat, prèvia exclusió de les dades personals de la persona autora diferents del seu nom i cognoms, així com de les dades identificatives de terceres persones alienes a l'organització municipal que són citades en l'escrit i a les que no se'ls atribueix la condició de perjudicades per l'actuació de la persona reclamant.
2. Requerir a l'Ajuntament de Llanars a que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies següents a què expiri el termini de dos mesos de què disposa la persona afectada que s'oposa a l'accés per recórrer aquesta Resolució davant la jurisdicció contenciosa administrativa demanant-ne cautelarment la seva suspensió.
3. Requerir a l'Ajuntament de Llanars a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.

4. Notificar aquesta resolució a la persona afectada que s'ha oposat a l'accés, tot requerint-li que li informi, si escau, de la interposició de recurs contenciós administratiu en els termes indicats al punt 2.
5. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 229/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.